

دین دوهم کنفرانس په بریالیتوب سره پیل شو

د افغانستان لپاره د ټن دویم نړیوال کنفرانس د ۸۵ هیوادونو او ۱۶ نړیوالو موسسو د شاوخوا ۱۰۰۰ استازو په گډون د دوشنبې په ورځ د دیسمبر د میاشتې په پنځمه نیټه له غرمې وروسته دالمان د بهرنیو چارو دوزیر په وینا په رسمی توگه پیل شو وروسته له هغه د افغانستان داسلامی دولت جمهور رئیس حامد کرزی خپله وینا واوروله چی دوینا متن یی بی په لاندی ډول لوستلی شی.

ټن هغه ښار دی چیرته چی لس کاله وړاندې افغانستان د خپل تاریخ یو مهم پړاو پیل کړ. په دې ځای کې مور له تورو تیاریو او کړاوونو څخه د پرمختگ او هیلو پر لور سفر پیل کړ. تاسو ټول له مور

سره په دې یون کې مله واست او یاست. دا ډېر د ویاړ ځای دی چی تاسو نن د بون د لسمې کلیزې په لمانځنه کې راسره یاست، زه نن د افغان ولس په استازیتوب، د ولسي جرگې او مشرانو جرگې په استازیتوب، د علماوو په استازیتوب او دلته د افغان پلوي چی د بون غونډه کې راسره راغلی دی په استازیتوب ستاسو ټولو مننه کوم چی له تیرو لسو کلونو مو له افغانستان سره پرله پسې مرسته کړې، په ځانگړې توگه د جرمني هیواد لویه مننه کوم چی په تیره یوه لسیزه کې یی په بی ساري توگه له افغانستان سره مرسته کړې. د جرمني ولس او حکومت مننه کوم چی د بون نړیوالې غونډې جوړولو کوربتوب کوي، قدرمنو برخوالو لس کاله وړاندې افغانستان له نړیوالې ټولني سره د ملگرتیا یو نوی باب پرانستلی. او د دغه ملگرتیا گډ هدف نړیواله ترهگری وهل او له څه باندې دوو لسیزو جگړه خپلې هیواد افغانستان بیا رغونه او ټیکاو دی. او نن بیا په ټن کې تاریخ جوړېږي، د یوه خپلواکه او جمهوري افغانستان په توگه مور دغه مهمه ملگرتیا او همکاري د سیمې او خپل هیواد لپاره لاپسې پخول او ژورول غواړو، په تیرو لسو کلونو کې مو دا فرصت ترلاسه کړی چی هیواد مو ډېر پرمختگونه کړي چی وړاندې یی هیڅ بیلگه نه لیدل کیږی د حکومتاری لپاره د یوه جمهوري سیستم بنیاد کېښودل شو.

زموږ په آیین یا اساسي قانون کې د خلکو بنیادي حقونه لکه ازادې او د بیان اظهار ازادې ضامن شویده، د طالبانو په واکمني کې مو د هیواد ښځې له یوې مخې گوښه کړل شوي وې. خو اوس ورته په ټولنه کې غوره ځای ورکړل شوی دی. اوس ښځې زموږ د ولسي خدمت په څانگه کې ۲۰ فیصده برخه لري، زموږ په پارلمان کې یی ۲۷ فیصده ونډه ده. ۳۹ فیصده انجونو مو سکولونو او پوهنتونونو ته ځي، دمگړی د قانون واکمني هم تدریجي وده کړې. د ولسي خدمت څانگې ملکي وگړو ته خپلې چارې په ښه توگه پر مخ بیایي، د ۲۰۰۲م کال په پرتله چی هغه مهال روغتیايي اسانتیاوې یوازې ۹ فیصده وگړو ته حاصلې وې اوس د ملک څه باندې ۶۰ فیصده وگړي دا سهولت لري، په ښوونځیو کې د ماشومانو برخه چی په ۲۰۰۲ م کال کې څه کم یو میلیون وه اوس دا شمیره اته اعشاریه څلورمیلیون ته ختلي ده. په تیرو لسو کلونو کې مو د ځینو هیوادونو په مرسته چی نن د بون غونډه کې موجود دي د سرکانو دومره پراخ جال اچولی چی د افغانستان په ټول تاریخ کې یی ساری نه لیدل کیږي، په ۲۰۰۱ م کال کې له افغانانو سره د موبایل فون اسانتیاوې د نیشته برابري وې اوس ۶۰ فیصده افغانان موبل فونونه او ټیلفونونه لري، د میډیا سیکټر کې یو ډېر لوی پرمختگ وینو، دامهال څه باندې ۵۰ شخصي ټیلیوژني چینلونه دي، ۱۵۰ شخصي ریډیوگانې دي، څه باندې ۸۰۰ ورځپاڼي او مجلې راوځي، په زرگونه شخصي شرکتونه لرو چی گڼ افغانان پکې کارونه کوي چی پخوا یی ساری نه لیدل کیږی، په تیرو لسو کلونو کې مو اقتصادي وده بی شانې پرمخ تللي ده او دا مهال کورنی خاصه گټه درې برابره زیاته شویده خو زموږ گډه موخه چی یو باثباته او سمسور افغانستان ولرو لا هم له خپل هدفه ډېر لرې ده. په رښتیا هم ننګوني شته چی زموږ د پرمختگ پر وړاندې خنډونه جوړوي، خواري او بی وزلي له مینځه وړل لا هم زموږ د سر سر په لومړیتوبونو کې ده. زموږ تانده دموکراسي لا هم کمزورېده. افغانان اوس هم په دې کلک باور لري چی خپلو هدفونو ته د رسیدو لپاره ټینگو، اغیزمنو او جوابده ادارو ته اړتیا لرو، ددغه پرمختگونو پر وړاندې واردمخه اداري کمزورتیا، د متوازي ادارو شتون، څرگنده غلاغدی او د ښښې کلتور، د پیاوړتیا او اعتبار له پلوه زموږ د ادارو د جوړولو بهیر کمزوری کړی دی، زموږ تر ټولو لویه ننګونه بی امنیتي ده. چی په لوی شمیر کې زموږ د خلکو ژوند اخلی. او بی له شکه په دې سره مو د ژوند نورې برخې لکه خان راپورته کول، اصلاحات راوستل او پرمختیا کول له خنډ سره مخامخ دي، القاعده او نورې ترهگری ډلې له ورايه کمزوري شوي دي. خو په پراخه توگه سیمه بیز گواښ له پامه غورځول شوی او له افغانستانه بهر د ترهگرو مرکزونه لا هم پر ځای پاتې دي. چی په نتیجه کې یی ترهگر خپل کرغیږن او مکروه عملیات په اسانی او بی له ویرې ترسره کوي. چی په دې سره د افغانستان ټیکاو او ثبات له لوی خطر سره مخامخ دی. بلکې د سیمې او نورې نړی امنیت ته یی گواښ راڅیرمه کړی دی، مور افغانان به پر خپله ټاکلې لار مخ په وړاندې درومو او هغه ننګوني به له مینځه ورو چی مخې ته مو پرتې دي.

دپاڼو شمیره: له 1 تر 2

د افغانستان لپاره زما راتلونکي کړنلاره

مور افغانان د زړه له تله دا تلوسه او هيله لرو چې په سوله کې ژوند وکړو او يوداسي ډموکراتيک هيوادو ولرو چې پکې له وقاره ډک، خوشحاله او سوله ييز ژوند وکړای شو. په خپلو کې به له توپيره ژوند وکړو. مور له افغانستانه يو سوله ييز، سمسور او جمهوري هيواد جوړول غواړو. يو داسې هيواد چې د ټولو افغانانو لپاره د سولې کور وي او له خپلو گاونډيو سره په سوله کې ژوند ولري، مور هودمن يو چې افغانستان به بيا هيڅکله هغو لاسونو ته ونه لوېږي چې د نورو بربادي غواړي. مور غواړو چې زموږ هيواد د سولې يو رښتوني شتمني وگرځي چې له خپلو گاونډيانو سره پيوستون ولري. دا د هرافغان نظر دی، ددغه ليد لوري د ترلاسه کولو لپاره به مو تکل دا وي چې خپلې مخکينې لاسته راوړنې غښتلې کړو او له پوره هود سره پرمخ ولاړ شو. مور به د درغليو ضد لا اغيزمنه مبارزه کوو. د خپلو ادارو د پياوړي کولو لپاره به لا گړندي او پياوړي گامونه اخلو. او داسې اداره به جوړو چې روڼه او جواېدې وي. مور به د قانون واکمني پياوړي کوو. په عدالتي نظام کې به اصلاحات پرمخ بيايو، لکه په لويه جرگه کې چې يې پرېکړې وشوي مور به خپله اداره داسې جوړو چې به له سياسي توپيره د خپل ولس د خدمت جوگه شي، مور به په انتخابي سيم کې اصلاحات راوړو. چې دا ډاډمن کړو راتلونکي ټاکنې رڼي، له غلاغديو او د ځواکمنو له لاسوهني خلاصې وي، تر ۲۰۱۲ م کال پورې به د امنيتي واک سپارلو بهير نژدې ۵۰ فيصده افغان ملي امنيتي ځواکونو ته واړول شي، امنيتي ليرد افغان ملي ځواکونو ته سپارل د افغانانو تلوسه ده. او زه دا خبره بيا په ټينگار سره کوم چې تر ۲۰۱۴ م کال پورې به امنيتي مسووليت افغان ملي ځواکونو ته وسپارل شي. او ددې لپاره مو خپلو نړيوالو ايتلافيانو او په ځانگړې ناثو ته ويلې چې د افغان ملي امنيتي ځواکونو روزنه گړندۍ کړي چې دغه ډول دوی د خپل ولس او هيواد د خپلواکۍ ساتنه په خپله وکړای شي، مور به په خپل هيواد کې د سولې او ملي پخلاینې هڅې هم جاري ساتو. او له بدمرغه په سپټمبر مياشت د استاد برهان الدين رباني په وژلو سره زموږ د سولې هڅو ته لويه ضربه ورسيدله، ما په دا نژدو کې د افغان لويې جرگې له استازو سره په افغانستان کې د سولې پر راتلونکي خبرې اترې کړې. دوی په دې رضا وو چې د سولې بهير بايد جاري وساتل شي او له پاکستان سره دوه اړخيزه همکاري بايد پرمخ ولاړه شي، د سولې بهير په باب زموږ اصولونه او تگلاره هيڅ نه ده اوښتي. له طالبانو او نورو هغو ډلو سره خبرو ته کښينو چې د تشدد لاره پرېدي له نړيوالو ترهگرو سره اړيکې وشلوي او د افغانستان اساسي قانون (آيين) ته غاړه کيردي. او پرامنه ژوند ته راوگرځي، دا چې مور انتقالي پړاو ته اوږو خو افغانستان له خپلو نړيوالو ملگرو غوښتنه لري چې زموږ مالي مرسته جاري وساتي چې د خپلو مخکينو لاس ته راوړنو ساتنه وکړای شو. او خپل امنيت او اقتصادي ټيکاو رښتوني کړو. او افغانان هم د بن کنفرانس ته په دې هيله گوري چې د انتقالي بهير په ترڅ کې يې هيواد باثباته او اقتصادي وده ولري، زه د جاپان هيواد منندوی يم چې راتلونکي کال يې د افغانستان د اقتصادي رغونې په باب د کنفرانس رابللو تاييا کړي، زه هيله من يم چې د مرستو ستراتيژي له ثباته د اوږدمهالي پرمختيا لوري ته واوړي. او د مرستو اغيز مو بايد د سرسر لومړيتوب وي، مور به ددې لپاره د پراخي کچې منصوبي جوړو. خلکو ته به کارونه ورکوو او د افغانستان پيداواري يا توليدي سيکنتر به جوړوو. په ځانگړې توگه کرنه، انرژي او معدن په برخه کې به کارونه کوو. زموږ په خاوره کې د زرگونو اربو ډالرو سرچينې يا معدني وسايل پټ دي. او زموږ د اوږدمهالي پرمختيا، ودې او سمسورتيا لپاره مور ځواکي باسو چې خپلې دغه پټې خزاني راوسپنو. او به له شکه د افغانستان راتلونکي هم له سيمي سره پر اقتصادي پيوستون ولاړ دی. چې افغانستان يې په مرکز کې دی. افغانستان له خپله جغرافيايي موقعيت د سيمه ييز هيوادونو ترمنځ يو پول دی.

پای